

EDINOST

GLASILO

POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Stane 4 nř.

Telefon št. 870.

V edinosti je moč!

Oglas

se računajo po vrstah v petito. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi i. t. d. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravištvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravištvo, odpravištvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadstr.

„Edinost“
izhaja dvakrat na dan, razun nedelj in praznikov. Zjutranje izdanje izhaja ob 11. uri, večerno pa ob 7. uri. O ponedeljkih izhaja prvo izdanje ob 1 uri pop.

Naročnina znaša:
Obe izdanji na leto . . . . . gld. 21.—
Za samo večerno izdanje . . . . . „ 12.—
Za pol leta, četrlet in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nř. večerne številke po 4 nř.; ponedeljske popoldanske številke po 2 nř. Izven Trsta po 1 nř. več.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinosti“ v Trstu.

Novejše vesti.

Hongkong 25. — Iz Manile došli japonski križar je prinesel vest, da so tamkaj nastali resni nemiri. Vsaki dan se požigajo hiše. Angleški in nemški prebivalci so se preselili v Cavite. Kapitana španske vojne ladije „Callao“ — ki je bil prišel v pristanišče, ne da bi bil vedel za nastale sovražnosti, ter se udal amerikanskemu admiralu Deweyu — so ustrelili po vojaško-kazenski obsodbi. Tudi admiral Montojo pride baje pred sodišče.

London 25. — List „Times“ javlja v drugem posebnem izdanju, da v Manili vlada mir. Poveljniki ptujih ladij so se sporazumeli glede varstva, potrebnega inozemcem. Ker ustaši niso dovolj preskrbljeni z orožjem, so odložili — tako se govori — svoj napad na garnizijo v Manili.

Washington 25. — Vznemirjajoče vesti, došle vladi od admirala Deweya, silijo na podvojeno delo v pripravah za odposlanje vojaštva v Manilo.

Amerikanska ladija „Saint Louis“ je prerezala angleški podvodni brzojav med Jamaiko in Portorico, z čemer pa ni pretrgana zveza med generalom Blanco, španskim poveljnikom na Kubi, in Madridom.

Madrid 25. — Govori se, da hoče Francija prihiti Španiji na pomoč večimi denarnimi svotomi, da reši poslednjo iz finančnih zadreg. Za odškodnino naj bi Španija privolila Franciji nekatere koncesije glede na Maroko.

Rim 25. Ubežniki iz Havane (glavnega mesta Kube) poročajo, da živeža je tam še toliko, da zadostja za več nego jeden mesec. Havana je oborožena tako, da naj Amerikani le opuste misel, da bi mogli z silo vzeti to mesto. Vsi dosedanji poskusi Amerikanov, da bi izkreali vojaštva na obali Kube, so se izjalovili popolnoma. Vspeli dosedanjski bombardovanja so uprav malenkostni. Dosedaj ni bilo nikakega spopada med španskim in amerikanskim brodomjem.

Dunaj 25. Občinska hranilnica v Rudolfsheim je določila svoto 90.700 kron v dobrodelne namene povodom jubileja cesarjevega.

Gradee 25. Občinski zastop je vsprejel danes, z vsemi glasovi proti šestim krščanskim socijalistov,

nujni predlog, s katerim se izjavlja, da degradacija 37 rezervnih častnikov znači kršenje konstitucionalnih pravie državljanov ter da se je z imenovanjem grofa Gleispacha predsednikom višega deželnega sodišča oškodovala — pravica. Predlog zahteva tudi, naj se bosanski vojaki premeste iz Gradae.

Carigrad 25. Danes sta dospela sem princ Ferdinand Bolgarski in soproga mu Marija Lujiza. Knežja dvojica se je nastanila v sultanovi palači.

Šolske takse v Istri.

Iz Kastva nam pišejo:

»Na dopis deželnega odbora v Poreču od dne 14. aprila 1898., pozivljajoči tukajšnje občinsko glavarstvo, naj dopslje 3159 gold. v ime šolskih taks za prvo polovico tekočega leta, je storilo to občinsko zastopstvo nastopni sklep:

»Občinsko zastopstvo, poznavajoče menenje prebivalstva o šolski taksi v vsej občini, in vedoče, kako isto v tem slabem letu ne more plačati niti rednih naloženih mu pristojbin ter kako se mora boriti, da se preživlja siromašno, je odločilo v svoji redni seji, obdržavani dne 16. maja t. l. o točki 5.:

1. da se Nj. Veličanstvu predloži milostna prošnja, da se zaustavi terjanje šolskih taks in plačevanje istih sploh, dokler se ne odpravijo ustavnim potom;

2. da se to pod 1. priobči toliko deželnemu odboru, kolikor e. kr. namestništvu, ter se ju naprosi, naj odstopita od vseh daljnjih korakov v stvari šolskih taks;

3. da se naprosi e. kr. ministerstvo za notranje stvari, da — zlasti z ozirom na slabo leto — ugodno sporoči o prošnji pod 1. <

Ta dopis iz Kastva, oziroma ta sklep tamošnjega občinskega zastopstva nam govori cele knjige, je kričeča ilustracija žalostnih odnošajev v Istri, je zrealo, v katerem se nam kaže v vsej grozni odurnosti svoji nesrečno gospodarstvo italijanske gospode po Istri: gospodarstvo, ki noče videti bede v deželi, in ki s tem, da noče videti bede, ubija kulturo, prosveto, naobraženje v deželi.

toda — kaj naj bi storil? Bržkone mu bode čakati potrpežljivo, dokler se zlo ne odvrne samo.

V početku novembra Magdalene že ni bilo več pri Polževih. Šla je k stricu in od strica v novo službo. In celo prostor po njej se je ohladil v hiši; le gospodinja je včasih vprašala samo sebe: ali je resnica, da je bil v tej sobi nekaj Stanka, da se je pri tem ognjišču vrtela nekaka Magdalena in da je v hlevu stala tretja krava? . . .

Med tem so se tatvine po okolici množile in Polž je mislil vsaki dan na to, da bi si v trgu kupil ključavnice in zapahov za shrambe, pa znovič, da bi pripravil drogov ter čez noč zatikal z njimi vse dveri.

»Kradejo drugim, pa tudi mene lahko okradejo«, si je mislil ter včasih že stegnil roko po sekiri, hoté vsaj iztesati zapah. Kmalopas se je pokazalo, da sekiri tiči predaleč, ali da ima on prekratko roko, torej je rajše miroval.

Drugokrat, zaslišavši novice o tatvini, je vzel sukunjo ter odprl škrinjo za denar, da bi si kupil

V letu, ki je doneslo seboj tolike bede, da siromašno ljudstvo ne ve, od kje naj bi jemalo najpotrebnišega za ohranitev svoje borne ekzistence — da niti ne govorimo o zadoščanju navadnim dolžnostim do občine, dežele in države — v takem letu hočejo gospoda neusmiljeno iztirjavati nov davek, novo breme: ob taki bedi in v takih časih naj bi jedna sama občina v tem nesrečnem pašaliku laške gospode plačala za pol leta nič več in nič manj, nego nad 3000 gld. poleg družih dosedanjih davščin! To je naravnost grozno!! In tudi da ne bi bilo letos take stiske in takega pomanjkanja, vprašati bi smeli vendar: kako naj vrše občine svoje dolžnosti ne le do dežele in države, ampak tudi do svojih občanov? Kako naj dajejo občani svojim občanom potrebna sredstva, da bodo iste mogle skrbeti za dobra pota, za vodo, za poljsko varstvo, za povspesevanje kmetijstva, za zdravstveno in poljsko policijo in sto družih potrebnih stvari, ako se je prebivalstvu jedne same občine — kakor n. pr. kastavske — poleg dosedanjih itak že komaj vznošljivih bremen naložilo hkratu novo breme letnih nad 6000 gld.?!

Pa pojdemo dalje in pustimo na strani vse obzire na žalostno materialno stanje ljudstva — pozabimo na stotere potrebe ljudstva, ki se tičejo golega, nagega življenja — udušimo v sebi žgočo bōl, ko vidimo pred sabo to grozno bedo in revo — pa mora vsplapolati v nas kruto ogorčenje, ako pomislimo, da laški gospodi ni do družega, nego do zapirajo ljudstvu pot do omike, da zaustavljajo ljudstvu hojo do napredka, da hočejo takimi bremenimi udušiti v ljudstvu ljubezen in veselje do šole, da hočejo na barikadah teme in nevednosti ohraniti in utrditi svoje gospodarstvo!!

Povsod drugod širom sveta skrbé, kako bi v ljudeh vzbujali veselje do šole; povsod drugod premišljajo in premišljajo, kako bi mogli olajšati obiskovanje šol, ker niso nikjer toli trdosrečni, da bi si hoteli zatiskati oči pred sveto resnico: da je nevednost najdražja stvar v deželi, vednost pa ključ do vsega blagostanja.

V tužni Istri je pa prav narobe, kakor je sploh vse narobe v tej pokrajini! Te dni smo rekli, da je deželni odbor istrski unicum med avtonomnimi

ključavnice. Ko pa je pomislil, da bo treba v [teh budih časih izdati za to nekoliko rubljev, se mu je užalilo sree. Urno je torej spravil denar na dno ter slekel sukunjo, da bi zbežal skušnjavi.

»Trebaje«, je dejal, počakati do pomladi. »Dotlej nas nemara ubranijo zlega Bog in tudi oba čuvaja, Ovčar in Burek. Ho, ho! oba sta čuječa.«

Kakor v potrdilo tega menenja je Burek tulil in lajal po cele noči in Ovčar po dvakrat vstajal po noči ter ognivši sukunjo čez ramena, obhajal dvorišče.

V neki zelo temni noči, ko je z neba padal dež s snegom ter na zemlji bilo blata mimo gaženj, se je Burek nakrat zaletel proti jarkom ter začel jezno lajati. Ovčar je vstal z ležišča in, razbravši po pasjem lajanju, da mora biti kdo za skednjem, je šel buditi Polža. Oborožila sta se oba s kolom in sekiro ter sta šla, gomazeča po blatu, za psom, ki je nekolikrat zalajal evilé, kakor bi ga bil kdo udaril.

(Pride še.)

PODLISTEK.

96

PREDNJA STRAŽA.

ROMAN.

Poljski spisal Boleslav Prus. Poslov. Podravski.

„Ali naj se poprimem mizarstva, ali naj poprašam gospoda župnika: kaj mi je storiti? Že sam ne vem. . . . Toda kaj bi mi povedal gospod župnik? Ko bi tudi naročil sveto mašo v ta namen, da mi dojde dober svet, gospod župnik mašo sicer opravi, toda soveta mi ne dá. Kje bi ga tudi vzela? Nemara pa se to naposled samo odvrne. Bog je usmiljen, uprav kakor oče: kadar jame tepsti, tepe, če bi ga človek tudi prosil in kričal, dokler si ne utruji roke. Potem pa človeku zopet pošlje pomoč, samo da prenaša potrpežljivo, kar mu je namenjeno.“

Tako je premišljeval Polž ter si prižgal pipo. Žal mu je bilo za Magdaleno, še bolj pa za kravo; spomnil se je livade in Stanka, bal se Nemceev,

oblastmi v vsej državi. In sploh je v tej deželi vse nenavadno in ekscipijončno v najžalostnejem zmislju, sicer bi sploh ne bilo mogoče, da bi se bilo tam doli obdačilo najplemeniteje stremljenje, stremljenje po naobrazbi!!

Vse one slavne državne oblasti, ki bodo pozvane, da rečejo svojo o gornji prošnji občine kastavske — ki je gotovo govorila iz srea vsem ostalim občinam pokrajine — prosimo, naj se za božjo voljo umislijo v tužno položeno istrskega kmeta, naj si predočijo, kako malo dostojen je moderne države, države XIX. stoletja, davek na najplemeniteji dar božji — človeško pamet!! Umislijo naj se v to in predočijo naj si to in naj store vse potrebno, da bode uslišana prošnja občine kastavske, ter naj slednjič poskrbe, da se odpravi ta nesrečni davek istim jedino možnim in jedino zakonitim potom, po katerem se je tudi uveljavil: potom ustave, potom deželne zakonodaje!

Razstava dunajske secesije.

(Izvirno poročilo z Dunaja.)

(Dalje.)

Od avstrijskih Nemecev omenjam naj pred vsem 86-letnega častnega predsednika secesije Rudolfa v. Alta, katerega krasni akvareli vzbujajo občo pozornost. Čuditi se moramo, da je tvorna sila tega večno mladega starčka še vedno neporušena in tako mladostna. Po njegovih slikah bi ne rekel nikdo, da je njih stvoritelj že tako v letih. Starega se tudi sam ne čuti, saj je rekel cesarju ob otvoritvi: »Veličanstvo, čutimo se dovolj mlade, da lahko z nova začnemo.«

Mej ostalimi treba omeniti pred vsem Engelharta in Klimta; prvi je pleinairist, drugi nedosežen slikar svetilnih efektov v somraku.

Dalo bi se govoriti še o drugih, toda to bi me vedlo predaleč, ker moram sporočiti vsaj na kratko o nekaterih izrednih inozemskih umetnikih, ki so razstavili letos v secesiji ter so svojimi umotvori tako izdatno pripomogli do izrednega vspeha te razstave.

Pred vsem mi je omeniti prekrasne Böcklinove slike »V igri valov«, katero je kr. pinakoteka (zbirka slik) monakovska dala secesiji na razpolaganje. V tej sliki se nam kaže z uprav elementarno silo vse bistvo tega modernega pogana, obožujočega naravo in njene moči. Kako Böcklin razumeva in oživlja naravo, vidimo jasno na tej sliki tako polne prekipevajoče životne sile in bodre veselosti. V tistem morskem zalivu se igrajo Nereide in Tritoni s plusketajočimi morskimi valovi ter se zabavajo prav razposajeno. Njih glasni smeh je privabil na breg mimogredočega, postarnega in že debeljuhastega Kentaura. Krasota morskih deklet je našega debeluha kar čarala in ne da bi pomislil, kaj dela, je planil z mladeniškim ognjem v valove, hoté za dražestnimi krasoticami. Toda, ko mu je zmanjkalo tal pod nogami, in je slišal porogljiv smeh Tritonov ter videl na pol začudene na pol preplašene poglede bežečih morskih vil, sprevidel je takoj, kako brezvspešna je bila njegova podjetnost. Ustavivši se, ves osupel in v zadregi gleda černo za bežečo, rogajočo se mu razposajeno družbico. Humor v tej sliki je izražen naravnost nepremagljivo; človek se mora nasmehniti nehoté. Da, tako razumevati in uživati naravo je res pravo razkošje. V tem je Böcklin ves svoj in jedin!

(Pride še.)

Politični pregled.

Iz delegacij. Avstrijska delegacija je vsprejela sinoči ordinarij in ekstra-ordinarij vojske. V nadaljnji razpravi je izjavil vojni minister Krieghammer svoje veselje na tem, da so vsi govorniki — pro in contra — povdarjali svoje simpatije in svojo dobrohotnost do vojske. Za tem je odgovarjal na različne izražene želje. Glede zaželjenega znižanja dobe prezenčne službe in skrajšanja vaj v orožju, je rekel, da tej želji ni mogoče ustreči. Potem je nadaljeval: V vojski ne poznamo ni narodnih ni verskih razlik; z vsemi vojaki se postopa jednako. Avstrijska vojska more biti ponosna na skrbi in ljubezni, ki jo kažejo častniki do vojakov. Jeden jezik se mora ohraniti kakor službeni jezik. Ravno v burnih časih treba pokladati največjo važnost na to vez. Novi kazenski red je že

izdelan ter je predložen ministrom dotičnih resortov. Na dvoletno službeno dobo ni misliti brez povišanja kontingenta novincev. Povišanje plač častnikom bi zahtevalo razmerno veliko manjih stroškov, nego pa povišanje plač državnim uradnikom, namreč le kakih 5 milijonov.

Potem je sledila razprava o proračunu mornarice. Delegat Verzegnassi je tožil o zanemarjenju vodnih poti in pristanišč po Istri, ter je zahteval od uprave mornarice, naj zaprične z uravnavo vodnih struj. Poveljnik vojne mornarice, baron Spaun je potrdil, da bi bila potrebna ta dela, a poučil je gospoda delegata zajedno, da to ne spada v njegov delokrog, ampak v delokrog dotičnih ministerstev. Na povdarjanje del. Kubeek a važnosti vojne mornarice za trgovino je pripomnil admiral Spaun, da glavna stvar je ta, da je naše obrežje zavarovano pred vsako invazijo. — Del. Bartoli je zahteval, naj se delaveem v arzenalu v Pulju povišajo plačila, na kar je odgovoril poveljnik mornarice, da tega bi bilo želeti, toda tako povišanje da bi preveč obremenilo proračun mornarice. Poleg tega da uživajo delavei v arzenalu mnogo poboljškov. Kar se dostaje preskrbljenja mesta puljskega s pitno vodo, je rekel poveljnik mornarice, da poleg izvirkov, ki ga je našlo mesto puljsko, ki pa ne zadošča, si prizadeva vodstvo mornarice, da bi našlo še drugih izvirkov.

Proračun vojne mornarice se je vsprejel na to, istotako proračun ukupnega finančnega ministerstva in oni najvišega računišča.

Revolucija v Gradcu. Ne zbirajo se ustaši, ne gradijo se barikade po ulicah, ne pokajo puške, ne pozivljajo se državljani na krvav boj proti veljavni vladni obliki — vse take stvari, ki so znaki revolucije, se ne gode v lepem glavnem mestu zelene Štajerske; tudi dejstvo, da se tamkaj opetovano demonstrovani proti vojakom, nepriljubljenim nemškimi šovinistom, ne zasluži imena revolucije; vendar smemo govoriti o revoluciji v Gradcu proti — državni avtoriteti. Tudi mi ne obožujemo »države« v tem zmislju, da bi se ne smelo oporekati grehom — in kako pogosti se taki grehi! — ki jih delajo državniki, sklieujé se na koristi »države«, v resnici pa le v svoji trmi ali zaslepljenosti; tudi mi nismo oboževalci take »državne avtoritete«, ki stavlja »državo« nad vse in ki poleg »državnih« ne pozna nobene druge koristi! Marveč menimo, da kaže le odkrito lojalnost oni, ki se oglašajo proti zgrošenim korakom take avtoritete. Ali revolucija, ki so jo zasnovali v Gradcu in jo nadaljujejo neizprosno, je vse druge nravi in drugačnega postanka. To je revolucija, ki izhaja iz najgrših namenov in brutalnih instinktov; ta revolucija ne stremi po svobodi v svobodni državi in za vse, ampak je revolucija nasilstva, ki bi hotela spraviti pod-se državo, sodržavljane, zakon in pravico. To je revolucija, ki bi hotela postaviti nemškonaacionalne srditeže na tron tiranov, spraviti vso državno avtoriteto v svojo službo ter napraviti iz sodržavljancev — helote, sužnje! Iz takih nagibov se je porodilo kamenjanje vojakov v Gradcu! Taka je ta revolucija, radi katere je moral visok državni dostojanstvenik, grof Gleispach, tako rekoč skrivaj iskati poti na svoje mesto v Gradcu. Odpor proti državni avtoriteti, izvirajoči iz takih nagibov, mora zbujsati le gnus v vsakem človeku, ki ljubi svobodo. Proti taki revoluciji mora nastopiti vlada najenergičneje; to ne le radi »države«, ampak tudi v obrambo svobode državljanov.

Celó socijalisti so odpovedali službo taki revoluciji, ako smemo verjeti poročilom iz Grada. Mi bi le želeli, da bi bilo spoznanje resnično, trajno; spoznanje, da je bila to najneravnejša zveza, ki so jo bili sklenili socijalisti z Schönererjevimi prusjaštvom toliko na ulicah graških, kolikor tudi v parlamentu na Dunaju.

Špansko-amerikanska vojna. — Vir poročil o operacijah na bojišču je usahnil malone popolnoma. Gospodje v Washingtonu so vznemirjeni, ker uvidevajo še le sedaj, da so šli v boj tako rekoč na slepo. Oni niso primerno cenili moči sovražnika, a so previsoko cenili sovražnika svojega sovražnika. To sti bili dve kardinalni pogrški Amerikancov. Sedaj še le, ko bi morala biti, po njihovih prvotnih računih, Španska pogažena in špansko brodovje uničeno, ko bi morala amerikanska zastava že ponosno vigrati na otoku Kubi, sedaj še le se je jim začelo dozdevati, da nimajo pričakovati izdatne pomoči od ustašev na Kubi — ker ti po

slednji hočejo delati za-se in ne za Amerikane — sedaj še le so jeli ugibati, da se okupacija Kube težko da izvesti, sedaj še le hočejo začeti z nabiranjem še 50 ali 100 tisoč dobrovoljcev! Sedaj še le — kdaj bo izvežbana ta vojska?! Amerikani postajajo že smešni. S tem pa nočemo reči nikakor, da stvari Španije stoji dobro. Nevarnost za Španijo tiči v tem, da bode težko vztrajala proti ameriškim — dolarjem!! To nado pa imajo Španci vsaj, da rešijo čast svoje vojne sile.

Domače vesti.

Doneski moške podružnice družbe sv. Cirila in Metoda v Trstu. G. Josip Čehovin je nabral v gostilni g. Antona Babiča pri sv. Jakobu 6 kron 50 stot., katero svoto so darovali: štirje zvesti prijatelji 1 K. 8 st., g. Tomaž Luksič 1 K. 10 st., gospica Marija Švare 1 K., g. Gregor Babič 1 K., ostala družba 2 K. 32 stot. Nadalje so darovali istotam g. Andrej Prevanja 32 stot., A. K., Ant. Kos, Adolf Ader, Filip Keršovan in Čevna po 20 stot., g. Marija Čehovin 18 stot., torej skupaj 8 kron 20 stot. — V pušici gosilne Mirana Lukša na Proseku se je nabralo 6 kron. — Živelí darovatelji!

Odbor pevskega društva »Kolo« nas prosi, da naznanimo »kolašem« kakor tudi ostalim prijateljem tega društva, da si vsakdo lahko naroči sliko izvršujočih členov, ki so se dali fotografirati minolo nedeljo.

Slike se lahko naročajo pri gosp. Vatoveu Antonu, ulica Giulia št. 7, v prodajalnici. Cena 1 gld.

Pevsko in bralno društvo v Marezigah priredi dne 30. t. m. (Binkoštni ponedeljek) veliko veselico na planem s sledečim vspeškom: 1. S. Jenko: »Naprej«, svira godba. 2. Pozdrav. 3. H. Volarič: »Slovenski svet ti si krasan«, poje zbor »pevskega in bralnega društva v Marezigah«. 4. S. Gregorič: »Naš narodni dom«, deklamuje gospica Dorica Trobec. 5. Iv. pl. Zajc: »Poputnica Kola«, poje pevski zbor od sv. Antona. 6. Podrbonjski: »Smem li biti Slovan?«, prizor, izvršujejo domači diletantje. 7. F. Gerbič: »Pred slovesom«, poje zbor »pevskega in bralnega društva v Marezigah«. 8. Hostnik: »Nevaren sosed«, burka v jednem dejanji. 9. Astholz: »Lovska«, poje zbor »pevskega in bralnega društva v Marezigah«. 10. Srečkanje na tri dobitke. 11. Ples.

V slučaju slabega vremena se veselica prenese na teden dni pozneje.

Ker je čisti dohodek namenjen v korist pevskega in bralnega društva v Marezigah, se radodarnosti ne bodo stavile meje. — Na obilno udeležbo uljudno vabi Odbor.

Pevsko društvo »Glas« v Sodražici blagoslovi svojo zastavo dne 30. maja. Vspeškom slavnosti bode: I. Dne 29. maja 1888. Ob 9. uri zvečer po trgu mirozov z bakljado in podoknica kumici. II. Dne 30. maja 1898. 1. Ob 5. uri zjutraj »budnica«. 2. Sprejemanje došlih društev in gostov v Sodražici, eventuelno na kolodvoru v Ribnici. 3. Ob polu 11. uri se zbero udeleženci pri »Fajdigu«. 4. Ob 11. uri sv. maša v župni cerkvi, pri kateri bode pelo društvo »Glas«. 5. Po sv. maši blagoslovitev zastave v šotoru pred cerkvijo. Zastavo blagoslovi preč. g. Fr. Dolinar, dekan ribniški, kumica ji bode preblag. gospa Albina Višnikarjeva, soproga deželno-sodnega svetnika in dež. poslanca, blag. gospoda Fr. Višnikarja. Slavnostnega zabijanja žebljev se udeležé: blagoslovitelj, kumica, župan sodražki in zastopniki vseh društev. 6. Ob polu 1. uri banket v dvorani g. Ivana Fajdige. Na banketu bode svirala godba. Kuvert na banketu 1 gld. za osebo. Udeleženci banketa naj blagovolijo udeležbo naznaniti vsaj do 26. maja društvenemu odboru. 7. Ob polu 4. uri ljudska veselica na vrtu gospe Marije Šega, v slučaju slabega vremena v salonu g. Ivana Fajdige, jako lepim vspeškom. Vstopnina na ljudsko veselico za osebo 20 nvč. Društva in deputacije ne plačajo ustopenine. Na vseh slavnostih bode svirala slavna novomeška godba.

Bralno društvo na Gradšču priredi dne 30. maja t. l. svojo društveno veselico s sledečim vspeškom: 1. Govor (pozdrav) predsednikov, prične ob 4. uri pop. 2. Petje: »Domovini«, poje moški zbor. 3. Godba: »Žezulinka kuka«. 4. Petje: »Ve-

sela družba, poje možki zbor. 5. Godba: »Lepa naša domovina. 6. Petje: »Pozdrav Milki«, poje možki zbor. 7. Godba: »Bože živi«, 8. Ples od 9. do 9. ure zvečer bode prva vstopnina; od 9. do 10. ure počitek; od 10. do 3. ure popolnoči bode druga vstopnina. S pričetkom druge vstopnine se bodo spuščali umetni ognji. V slučaju slabega vremena, se veselica odloži na nedoločen čas.

Hrv. pevsko društvo „Jadranska Vila“ na Sušaku priredi svojim členom v nedeljo 5. junija izlet v Trnovo-Bistrica posebnim vlakom južne železnice, vozovi II. razreda. Odhod z reškega kolodvora točno ob 2. uri pop., povratek iz Bistrice ob 10. uri zvečer. Točno ob 6. uri bode v Bistrici vrtni koncert, na katerem nastopita pevski in tamburaški zbor. Čisti dobiček je namenjen družbi sv. Cirila in Metoda za Kranjsko in Istro.

Poštna stvar. Dne 6. junija t. l. bode zborovalo v Gorici »pri treh kronah« društvo poštarjev in poštinih opraviteljev s Kranjskega, Primorskega in iz Dalmacije. Na dnevnem redu bode: poročilo društvenega denarničarja o društvenem računu; poročilo društvenega predsednika o reorganizaciji poštarjev na deželi, o stanju penzijskega društva, o bolniški blagajni in jubilejskem zakladu; volitev odbora in namestnikov v gospodarski odsek bolniške blagajne, in slednjič: volitev pregledovalcev in njih namestnikov v bolniško blagajno.

Pričakuje se obilne udeležbe radi važnosti točeka, ki bodo na dnevnem redu.

Proglas odbora za Prešernov spomenik so podpisali nadalje: Evgen Lah, tajnik »Slovenske Matice« v Ljubljani, Dragotin Lapajne, trgovec in župan v Idriji, Ivan Lapajne, ravnatelj meščanske šole v Krškem, Ivan Lavrenčič, dekan v Šmartnem pri Litiji, Vekoslav Legat, opravitelj Mohorjeve tiskarne v Celovcu, dr. Urban Lemež, odvetnik v Slov. Bistrici, Josip Lenarčič, tovarnar, veleposestnik in deželni poslanec na Vrhniki, Niko Lenček, e. kr. notar in župan v Škofji Loki, Andrej Levak, veleposestnik v Brežicah, Fran Levec, predsednik »Slov. Matice« itd. v Ljubljani, Marko S. Lipold, posestnik na Rečici. Dr. Andrej Lisjak, zdravnik itd. v Gorici. Aleksander Mahorčič, župan in veleposestnik v Divači. Ivan Majeiger, e. kr. gimn. profesor v Mariboru. Karol Mayer, graščak v Ložah pri Vipavi. Anton Medved, kaplan na Bohinjski Bistrici. Dr. Anton Medved, e. kr. prof. v Mariboru. Dr. Ivan Meneinger, odv. in posest. v Krškem, dr. Anton Mihalič, okrožni zdravnik v Ljutomeru, Fran Modic, posestnik dež. poslanec na Lahovem pri Blokah, dr. Matija Murko, e. k. vseučilišni docent itd. na Dunaju, Ivan Murnik, ees. svetnik, dež. poslanec in odbornik itd. v Ljubljani, Ivan Nabergoj, veleposestnik na Proseku, Marica Nadliškova, učiteljica pri Sv. Ivanu, Mihael Nerat, nadučit. in urednik v Mariboru.

V Trebče! Na Binkoštno nedeljo popoldne priredi na novo ustanovljeni pevski zbor mladeničev v Trebčah svoj prvi pevski večer. Mi smo že te dni pozdravili radostno ta pojav narodnega probujenja gori v Trebčah, zaostalih nekoliko v splošnem narodnem gibanju; danes pa izražamo svojo željo, da bi čim več pevcev iz mesta in okolice pozdravilo osebno najnoveje tovariše svoje, da jih osokolé že o prvem njih nastopu na vztrajno delo v ta namen, da divna slovanska pesem tudi gori v Trebčah čim prej izvrši svojo veliko narodno-civilizatorično nalogo. Veliki pevski večer v Trebčah postani v nadobuden začetek popolnega prepoveda na tej do sedaj, žal, le preveč zanemarjeni točki zgoraj okolice. Komur je mogoče torej od gg. pevcev: v Trebče nedeljo popoldne!

Ne v Ameriko! Zadnji ameriški »Glas Naroda« poroča, da se je oglasilo v New-Yorku do konca meseca aprila 50 tisoč in v Washingtonu 700 tisoč dobrovolcev, ki bi šli radi v vojno. Omenjeni list pristavlja: Večino oglašujočih se dobrovoljcev žene v vojaško službo — **beda**, nikakor pa ne patrijotizem«. Uprav nemilo nas je pa dirnulo, ko smo čitali v istem listu na drugem mestu, da se je oglasilo v Calumeti za to krvavo službo (in seveda le iz bede) 177 naših rojakov, med njimi godba, sestojeca iz 17 mož. Njihov poveljnik, neki Engelhard, da je poslal guvernerju Pingresu brzojavko, s katero mu ponuja celó 200 čvrstih slovenskih junakov. Mi, ki obžalujemo te naše, brzkone največ po brezvestnih agentih zavedene in sedaj v bedi nahajajoče se rojake, ne moremo drugače, nego da predložimo na-

šemu ljudstvu ta žalosten slučaj ter da svarimo zopet in zopet: Ne v Ameriko!

Gg. slovenskim pisateljem in pesnikom! Kakor druga gledališča proslavi tudi slovensko gledališče v Ljubljani jubilej 50-letne vlade Njega Veličanstva cesarja Frančiška Josipa I. sijajno slavnostno predstavo. Kakor druga gledališča pa naj bi uprizorilo takrat tudi slovensko gledališče izvirno slavnostno igro, ki bi bila umestna za to svečano priliko. Zategadelj pozivlja podpisani odbor dramatičnega društva v Ljubljani vse gg. slovenske pisatelje in pesnike, da spišejo za omenjeno slavnostno priliko igro, katere snov bi bila vzeta iz slavne zgodovine Habsburžanov sploh, ali specijalno iz dramatičnih dogodkov bogate dobe našega presvetlega vladarja. Odbor ne stavi gg. pisateljem nobenih mej, a prosi jih, naj bi se o izboru dramatične snovi ozirali kolikor toliko na večstoletno razmerje Slovencev do visoke cesarske hiše. Odbor prepriča gg. pisateljem tudi glede oblike ali pesniške vrste povsem svobodne roke, da spišejo torej ali zgodovinsko dramo ali simbolistično pravljico ali vence alegoričnih slik z vsem možnim sceničnim aparatom. Vendar pa naj se proračuni obseg dela — ki se nagradi seveda — tako, da o uprizoritvi ne bo presegalo 1½ ure.

Gg. pisatelji naj blagovolijo doposlati rokopise svoje jubilejne igre vsaj do 15. septembra 1898 l.

V Ljubljani, dne 23. maja 1898.

Odbor dramatičnega društva v Ljubljani.

Poskus samomora 37letni postresček Peter F. se je večeraj precej opil. Ob 5. uri je prišel na rudeči most, kjer je izplil iz steklenice neko strupeno pijačo. Zgrudil se je koj na tla v hudih bolečinah. Mestni redar Jaski je najel voz ter je sprovedel nesrečnega na zdravniško postajo, kjer mu je zdravnik opomogel za silo ter naročil, naj se ga sprovede v bolnišnico.

Tatvine. Neznani tatovi so ulomili sinoči v delavnico koles Ahila Fano v ulici Rossetti št. 3 ter so okradli za 26 gl. reči. — Soprogoma Juliju in Evi Pasqueletto, bivajočima v ulici Aequa št. 3, sta bila ukradena večeraj iz njiju stanovanja dva zlata prstana, vredna 20 gl. in 18 gl. denarja.

Pollejske vesti. Aretirani so bili: Večeraj po noči 15-letni Karol P. iz Buzeta, ker je pobegnil od starišev; večeraj zjutraj 26-letna Marija P. na Barieri radi pohajanja; 38-letni Candido M. in 20-letni Josip G. iz Padove radi pomanjkanja sredstev; 20-letni Roman M., ker ni imel denarja, da plača 1 gl. 12 nč. računa v gostilni Bon.

Loterijske številke izžrebane dne 25. t. m. Praga: . . . . . 19, 31, 71, 20, 50. Lvov: . . . . . 31, 14, 65, 21, 82.

Koledar:

Danes v četrtek 26. maja: Filip Neri sp.: Elevation, muč. Jutri v petek 27. maja: Magdalena Pacijska, devica.

Solun: Izhod ob 3. uri 51 min. Izhod ob 8. uri 55 min. Zahod „ 8. „ 3 „ Zahod „ — „ — „
Ta je 22. teden. Danes je 145. dan tega leta, imamo torej še 220 dni.

Kazenska razprava proti Ivanu Nabergoju in Mihi Košuta.

(Dalje.)

Obtoženec **Miha Košuta** je izpovedal: V našo hišo je hodil večkrat bivši okrajni komisar Vidusso, kateri mi je obljudjal, da mi reši sina vojakov ter sem ga večkrat pogostil na ta račun. Nekega dne so prišli omenjeni Vidusso, stražmojster Zanmarchi in vaški načelnik (capovilla) Bogatec v mojo hišo ter sem jim dal jesti in piti, kolikor so hoteli, tako, da je še ostajalo po mizi, ko so odšli. Zanmarchi se je o tej priliki opil tako močno, da mu je pala puška iz rok; ko so odhajali omenjeni moji gosti, moralo se je pomagati Zanmarchi-ju, ki je komaj stal na nogah, na voz. Peljali smo se vsi do gostilni »v Bošketi« t. j. v gostilno Ipavčevo v sv. Križu. Tam smo se vstavili ter pili. Ne vem, je-li pil Zanmarchi tam vino, pač pa se spominjam, da je pil kavo. Da je bil Zanmarchi pijan, ko smo bili v gostilni Ipavčevi, o tem navajam kakor pričel gostilničarja soproga Ivana in Karolino Ipavec. Istotako navajam svoje hišne, da je bil Zanmarchi pijan v moji hiši ter da mu je pala puška iz rok. Nekega dne me je poklical gosp. Nabergoj k sebi ter sem mu na njegovo dotično vprašanje povedal kakor danes.

Priča Zanmarchi: 9. decembra 1895 sem bil v službi v sv. Križu. V Grljani sem se poskodoval na nogi ter prišel v sv. Križ sem vprašal capovillo Bogatec-a, bi-li bila kaka priložnost peljali se. Bogatec mi je rekel, da ima Vidusso posla v sv. Križu ter da se lahko popeljem z njim. Po ¼ uri je prišel Vidusso ter me je povabil, naj grem z njim v sv. Križ k nekemu posestniku. Jaz sem se branil, rekši, da v privatne hiše ne grem, posebno ne, ako se ima piti. Vidusso mi je rekel, da ima tam uradnih poslov, na kar sem šel. Prišel k današnjemu obtožencu Mihi Košuta, povabili so me na kozarec vina ter sem spil vsega 3 kozarec, ker niman navade piti. Po 6. uri zvečer smo vstali ter se peljali z vozom proti Proseku. Moram skoraj izključiti, da bi mi bila v hiši obtoženca Košute pala puška iz rok. Prišel do gostilne Ipavčeve je naročil Vidusso liter vina. Jaz nisem pil družega, nego jedno črno kavo. Od Ipavčeve gostilne smo se peljali Vidusso, jaz in jeden njegovih otrok skupaj proti Proseku. V vozu sem sedel jaz na levi strani držé v levi roki puško Vidussovo, a z desno roko otroka Vidussovega, ki je sedel na sredi mej mano in Vidusom. Vidusso je sedel na desni strani. Svojo puško sem držal mej nogami. Ko smo prišli na Prosek, zmanjkala nam je puška Vidussova. Vrnili smo se takoj z vozom ter smo našli puško na potu blizo pokopališča. Izključujem, da sem bil dne 9. decembra 1895 pijan.

Kar se tiče družega fakta, t. j. moje pijanosti dne 7. novembra 1897, moram jo istotako izključiti. Ta dan sem prišel v sv. Križ ter se oglašil pri capovilli Bogatecu. Vprašal sem ga, ima-li kaj za jesti. Ponudil mi je tripe (vampe). Opomnil sem mu, da sicer tripe rad jem, ali da mi vsakokrat prihaja slabo, ko sem jih jel. Pojel sem samo 2 grizljaja vampov, sicer pa sem jel več kruha nego vampov. Vina sem spil k večjemu jeden kozarec, Slišal sem še ta dan, kaj se je govorilo o meni na shodu. Ni res, da sem dal nalog Logarju, naj gre k Nabergoju ter ga prosi, da naj se ne govori po shodih o službenih stvareh, nego rekel sem le Logarju, naj pokliče Nabergoja, da ga zaslišim. A ko je bil Logar že na potu, sem ga ustavil.

Javna zahvala.

Gospodu Franu Wilhelmu, lekarnarju. Neunkirchen, Spodnje Avstrijsko.

Da stopam v javnost, je le radi tega, ker se čutim dolžno izreči gospodu Wilhelmu, lekarnarju v Neunkirchen, najsrčnejšo zahvalo za učinek, katerega mi je napravil njega Wilhelmov čaj pri mojih revmatičnih bolečinah, in da opozorim na ta čaj vse one, ki trpijo na tem grozovitem zlu.

Nemogoče mi je naslikati bolečine, katere sem trpela skozi cela 3 leta o vsaki vremenski spremembi in katerih se nisem mogla oprostiti ne z uporabo zdravilnih sredstev, ne z uporabo žvepljenih kopelji v Baden-u pri Dunaju. Cele noči premetavala sem se po postelji, tek se je vidno krečil, izgledala sem žalostno in moči so pojemale.

Po 4 tedenski uporabi Wilhelm-ovega čaja oproščena sem bila bolečin in sem še sedaj, dasiravno ne pijem čaja že 6 tednov, in telesni stan se je poboljšal. Prepričana sem, da vsaki, ki se zateče o slični bolezni do tega čaja, blagoslovljal bode izumitelja istega, gosp. Franu Wilhelm-a.

S posebnim visokim spoštovanjem
II grofica Butschin-Streitfeld, soproga polpolkovnika.

Velika zaloga solidnega pohištva in tapecarij

od Viljelma Dalla Torre v Trstu
Trg S. Giovanni hiš. št. 5 (hiša Diana).
Absolutno konkurenčne cene.

Moje pohištvo donese srečo.

ZALOGA POHIŠTVA
tvrilke
Alessandro Levi Minzi v Trstu.
Via Riborgo 21 in Piazza vecchia 2.

Zaloga pohištva in tapetarij vseh slogov lastnega izdelka. Bogato skladišče ogledal, vsakovrstnih slik, zimnic in pogrinjal. Na zahtevanje ilustriran cenik zastoj in franco. Naročeno blago se stavlja na parnik, ali na železniško postajo, ne da bi za to računil stroške.

Na vprašanje odvetnika dr. Gregorin-a: »Res je, da sem vprašal Logarja, naj mi potrdi v službeni knjigi, da sem bil 9. decembra 1895 v kasarni na vizitaciji, ako se spominja; ker je Logar rekel, da se ne spominja, nisem zahteval dalje, da upiše to. Sicer moram naglašati, da ni predpisano, da bi moralo biti vsakokrat zabeleženo v službeni knjigi, kedar sem se ustavil na kaki orožniški staciji. Večkrat mi namreč ne ugaja iz službenih ozirov, da vedo vsi v kasarni, kod hodim.«
(Pride še.)

Književnost.

»O jetiki, sušilec ali derti.« — Knjigo, izišlo pod tem naslovom, smo prejeli s prošnjo, naj ocenimo isto. Ker pa med svojimi sotrudniki nimamo strokovnjaka, ki bi mogel napisati stvarno oceno, bode ponatisneno tu, kar piše o tej knjižici goriška »Soča«:

Koliko ljudi mrje za to boleznijo! Počasi zaleze v človeško telo, katero potem osuši ter mu odvzame življenje. Povsodi, v vsakem kraju vidiš ljudi, ki umirajo za jetiko; in za to se je takó boje. Radi tega gotovo z veseljem pozdravi naše ljudstvo knjižico g. dr. A. Pogačnika, zdravnika v Gorici, katera je baš izšla. G. dr. Pogačnik, ki je današnji dan že star mož, je v teku let natančno študiral to bolezen in tudi sam je bil dlje časa nevarno bolan na pljučih. Za to se je lotil še bolj proučevanja sušice in sad tega proučevanja je navedena knjižica. V nemškem jeziku je izdal knjižico pod naslovom »Die Tuberkulose und Tuberkelbacillen«, katero so najlaskavejše priznavali razni strokovnjaški listi in katero je pohvalil tudi znani inenitni vseučiliški profesor dr. Škoda.

Knjižico, ki stane samo 28 kr., prodaja g. Janko Leban, nadučitelj v Trebelnem pri Mokronogu na Kranjskem.

Za tamburaše. — V Zagrebu pri Miljutinu pl. Farkaš-u, Gundulićeva ulica 6, so izšle nastopne najnovejše partiture za tamburice:

1. Uspomene iz Beča. Valcer, cena: 76 kr. 2. Ples patuljaka. Polka, cena 30 kr. 3. Terezin valcer, stane 60 kr. 4. Hrvatska četvorka, cena gl. 1.20 kr. 5. Ankina polka, cena: 30 kr. — Kdor hoče torej imeti te partiture, naj si jih naroči pod gorenjim naslovom.

»Slovska knjižnica.« — Prejeli smo dvojnatni snopič 73. in 74. za april in maj, ki prinaša izvorno romantično zaloigro »Strahomir« v 5 dejanjih in romantiški igrokaz »Mlada zora« v 3 dejanjih (po znani narodni pesmi). Snopič obsega 11 tisk. pol. — Slovensko ljudstvo naj pridno sega po tej prelepi knjigi, kajti oba pesniška proizvoda sta jako zanimiva in polna uprav krasnih slik. — Ta knjiga je pač redek pojav na našem suhem pesniškem obzorju. Cena 30 kr., v knjigarnah stane pa le 36 kr. To je pač bagatelna cena.

Zadnje vesti.

London 26. — Iz New-Yorka brzojavljajo, da se utrja glas, da je špansko brodovje obkoljeno v Santjago de Cuba in sicer od obeh ameriškanskih eskader, ki sti pod poveljstvom admiralov Sampsona in Schleya. Pričakuje se skoro odločilne bitke. (Umeje se, da je v oöigled tej ameriškanski vesti opravičena skrajna previdnost, kakor je bila opravičena v oöigled vsem dosedanjim. Ured.)

Budimpešta 26. Avstrijska delegacija je dovolila dodatni kredit 30 milijonov z 38 proti 10 glasom.

Gradee 26. Namestništvo si je dalo predložiti zapisnik večerajnje seje občinskega sveta (občinski svet se je namreč v tej seji takorekoč postavil na čelo vsej uporni agitaciji) ter je brzojavno priobčil ministerskemu predsedniku vse besedilo vsprejetega predloga. Pričakuje se, da bode občinski svet v Gradeu razpuščen.

Dunaj 26. Pogreb nadvojvode Leopolda bode v soboto ob 4. popoldne.

Lvov 26. Izgredi v Przemyslu so se ponovili večeraj še z večjo silo. Izgredniki so razbijali v židovskem delu mesta. Mnogo izložbenih oken je bilo porušeni, nekaj trgovin opljenjenih. Poseglo je vojaštvo vmes. Zapri so 60 oseb. Aretovani so se upirali policiji se silo.

Najnoveja trgovinska vest.

New-York 25. (Izvorni brzojav.) Pšenica mlačna 153 (včeraj 160), koruza 38⁵/₈ (včeraj 38⁷/₈), mast 650 (včeraj 647).

Zopetno odprtje Šteinfeldske pivarne

Piazza della Borsa šte. 13
in
via St. Nicolò šte. 7
(uhod skozi hišna vrata.)

v soboto 28. t. m.

Točilo se bo najboljše pivo iz pivovarne

Bratov Reinighaus Steinfeld-Gradee
z izvrstnimi tu- in inozemskimi vini, ter bode udano podpisani gostilničar vedno skrbel za dobro kuhinjo s primernimi cenami.

Priporočevaje se spoštovanemu občinstvu in slavni garniziji za mnogobrojen obisk beležim udani

Kristijan Stoka,
gostilničar.

VABILO na LJUDSKI PLES

ki bode
na binkoštni ponedeljek, dne 30. t. m.
na vrtu g. M. Plesa v Devinu.

Svirala bode nova nabrežinska godba najnovejše plesne komade.

Na udeležbo uljudno vabi **Odbor.**

Pomladansko zdravljenje.

ZDRAVLJENJE KRVI

Čaj »Tisočerni evet« (Milleflori).

Čisti kri ter je izvrstno sredstvo proti onim slučajem, če peče v želodcu, kakor proti slabemu prebavljanju in hemoroidam. — Jeden omot za ozdravljenje stane 50 nvč. ter se dobiva v odlikovani lekarni PRAXMARER »Ai due Mori« v TRSTU, veliki trg.

Tudi za 55 nvč. v markah dopošlje se franko.

C. Klemt.

Tovarna za zatvornice (Jalousien) Braunau na Bavarskem.

Priporoča svoja 6-kratno odlikovana novovrstna lesena zastirala (Rouleaux), zatvornice in oboknice na valjček. — Cenik gratis.

Agentje za privatne odjemalce se iščejo.

V soboto dne 28. maja

se odpre

kopelj Buchler
nasproti Lloydove palače.

Hotel Volpich
»PRI ČRNEM ORLU« (AQUILA NERA)
TRST — Via S. Spiridione, Corso, Via S. Nicolò — TRST
Najbolj v središču mesta ter na novo opravljen.
KOPELJI, VOZ K VSEM VLAKOM.
V pristižju
»Restavracija Pilsen« od F. Volpicha.

Pri 4 letnih časih

Barriera vecchia št. 7

Prilika za praznike in novo leto. Velika zaloga zimskih ogrinjal (šjalov) v vseh barvah po gl. 3.60 in gl. 1.20 Zbirka frštanja v raznih risanjih od 20, 30 in 37 nvč. Možke srajce bele in barvane od 90 nvč. naprej. Maje iz pliša za gospe po 65, 75 nvč. in več samo v prodajalnici

Pri 4 letnih časih

Barriera vecchia št. 7

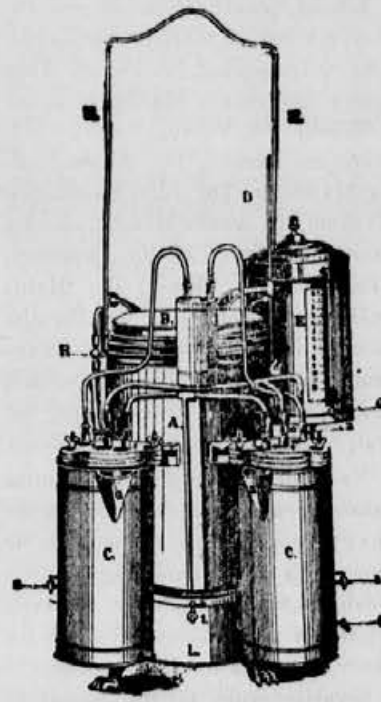
Na zahtevanje cenik in prospekt.

Prva tržaška tovarna

aparatorov za napravljanje plina acetilen
tvrdke ROCCO & C. v ulici Sanità št. 9.

Autorizirani instalaterji plina, vode in plina acetilen.

Aparat na acetilen od Josipa Rocca, patentiran v Avstro-Ogerski je absolutno najbolj praktičen in gotov. lahko rabjenje ne eksplozira, vsprejet od različnih zavarovalnih društev. Vsprejemajo se vsakovrstne kompletne naprave za hiše, restavracije, gledališča in mesta pod najugodnejšimi pogoji.

Velika zaloga najboljšega apnenega kisleca, katerega kilogram daje 300 litr. plina.

Velik izbor svetilnic in pripadkov za razsvetljavo.

SPECIJALITETA CESTNIH SVETILNIC,

na 1 ali 2 plamena brez dovoda plina (priprave za dvorce [vile] kijoske in mala mesteca).

Vsprejemajo se dela za instalacije in popravljanje dovodov.

Zaloga

v ulici Sanità št. 9.

Delavnica

v ulici S. Giorgio št. 1.

Mehanična delavnica

ANTONA SKERL-A V TRSTU,

Via S. Lazzaro št. 6, nasproti palače Salem.

Zaloga originalnih šivalnih strojev »Adria« iz Budimpešte in koles iz najbolj slovečih notraojih in inozemskih tovarn.

Šivalni stroji se garantujejo pet let, kolesa eno leto.

Izvršujejo se poprave šivalnih strojev, koles, motorjev na plin itd.

Delavnica za briljantno nikiliranje.

Zaloga vseh pripadkov za kolesa in šivalne stroje.

Postavljanje in popravljanje električnih zvoncev.

Prodaja — menja — najem koles.

Vsakovrstna popravljanja in naročbe izvršujejo se najatančneje, brzo, po nizkih cenah.

